

Henk
& Ingrid
de comedy

Aflevering 13 t/m 16

Henk & Ingrid de comedy

Aflevering 13 tot en met 16

HvdH

UITGEVERIJ
VOGELVRIJ

Colofon

Eerste uitgave: februari 2023

Auteur: Haye van der Heyden

Uitgeverij Vogelvrij

Redactie: Janke Scharff

Correctie: Janke Scharff

Omslagontwerp: Jesse Jeroen Unlimited

Opmaak: Bob Broeze, Kingfisher Design

ISBN E-boek: 978-90-8335-630-3

ISBN Paperback: 978-90-8334-909-1

© 2023 Uitgeverij Vogelvrij. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n).

© 2023 Uitgeverij Vogelvrij. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior permission in writing from the proprietor(s).

Henk & Ingrid de comedy

Aflevering 13

MeToo, Lotus

Wat een wereld is dit!

*(What a Wonderful World van Bob Thiele – als
George Douglas – en George David Weiss)*

Ik zie wild gefeest en stil verdriet
Twee witte duiven in oorlogsgebied
En ik denk bij mezelf: wat een wereld is dit!
Ik zie bomen geplant en bossen verpest
Een prachtige bloem op stinkende mest
En ik denk bij mezelf: wat een wereld is dit!
Ik zie mensen die verschillen op allerlei gebied
Alle maten, alle soorten, alle kleuren die je ziet
Ik zie mannen en vrouwen, straight en gay
Machismo naast LGBT
Ik zie bittere ernst naast practical joke
Ik zie mensen vechten, maar liefde zie ik ook
Dus ik denk bij mezelf: wat een wereld is dit!
Dus ik denk bij mezelf: wat een wereld is dit!

1.

Hallo. Welkom weer. Ik ben Ingrid en ik woon met mijn man Henk en onze twee toch al behoorlijk volwassen kinderen achter onze sigarenzaak, die geen cent meer opbrengt en eerdaags echt maar eens gesloten moet worden. Maar ja, dat roepen we al jaren en er gebeurt niks. Vandaag gaat het voornamelijk over de belevenissen van onze dochter Sam – Samantha – die we geadopteerd hebben vanuit Cambodja toen ze een kleuter was. Zij houdt van meisjes en het is dus maar goed dat ze in Nederland woont. Toch?

Het is de ochtend van een zondag en zoals wel vaker ben ik als eerste op. Uitslapen is er al jaren niet meer bij. Ik loop op mijn gemak wat te rommelen in de keuken en zet al het een en ander klaar voor het ontbijt. Dan hoor ik twee paar voetstappen op de trap en even later komen er twee mooie, jonge vrouwen de kamer binnen: onze Sam en een voor mij totaal onbekend jong meisje. Sjonge, die is goed gelukt, zie ik, ook al ziet ze er dan nu nog wat verfrommeld uit, in die oude slobberoutfit van mijn dochter.

‘Goeiemorgen,’ zegt Sam

‘Goeiemorgen,’ fluistert de nimf naast haar.

‘Goeiemorgen dames. Jullie zijn de eersten vanochtend.’

‘Dit is Lotus, mam,’ zegt Sam en ik hoor de trots in haar stem. Het is inderdaad nogal een verovering.

‘Dag mevrouw.’

‘Hallo Lotus. Zeg maar Ingrid. Ga zitten, jongens. Koffie? Cappuccino?’

‘Ik graag.’ Sam zit al.

‘Ik ook graag,’ lispelt het wezen en ze schuift naast haar.

‘Lotus heeft wat problemen thuis en kon even nergens naartoe gisteravond. Dus heb ik ‘r maar meegenomen.’

‘Wat een opoffering, Sam,’ grijns ik. ‘Wat ben je toch een goed en onbaatzuchtig mens.’

Mijn dochter grijnst naar me terug. ‘Heel grappig, mam. Maar je hebt gelijk. Het is een hele opoffering. Mooi is ze hè?’

‘Prachtig.’

‘En lief ook.’

‘Niet zeggen.’ Lotus staart verlegen naar het kleed op de keukentafel. ‘Als je me beter leert kennen, val ik heel erg tegen.’

Ik schiet in de lach. ‘En ze is ook nog bescheiden.’

‘De ideale vrouw,’ straalt Sam.

Lotus schudt haar hoofd. ‘Nee hoor. Ben ik zeker niet. Vergeet het maar.’

De koffiemachine doet haar werk en daarom zwijgen we maar even met zijn drieën. Ik richt me op het maken van de twee cappuccino’s en gluur ondertussen naar de twee aan mijn keukentafel. Gaat er een hand van mijn dochter onder de tafel naar het meisje naast haar? Daar lijkt het op, maar ik kan het niet goed zien.

‘Ik kan waarschijnlijk binnenkort bij een vriendin gaan wonen, maar nu kan dat nog even niet,’ verduidelijkt Lotus, begeleid door wat onzekere blikken mijn kant op.

‘Je bent hier van harte welkom,’ zeg ik.

'We zeggen morgen niks tegen Marek over haar, mam,' stelt Sam beslist.

Ik kijk haar fronsend aan. 'Je bent toch niks verplicht aan Marek? Wat is dat nou voor onzin?!'

'Weet ik. Maar anders is-ie gekwetst en daar heb ik geen zin in. Ik heb het Lotus al uitgelegd.'

'Wel lief dat ze iemand niet wil kwetsen,' zegt die. 'Ook al is het dan een man.'

'Ja, dat gaat wel heel ver,' lach ik.

Omdat ik toch bezig was, heb ik ook maar een koffie verkeerd voor mijn echtgenoot gemaakt en ik serveer hem die op bed. Waarom niet? 'Kijk eens, meneer.'

Hij schuift wat overeind. 'Wauw. Koffie op bed. Waar heb ik dat aan verdiend?'

'Dat heet liefde, Henk. Ik zal je het concept weleens een keer uitleggen.' Ik ga even op de rand van het bed zitten. 'Maar het is ook wel omdat ik je even wil voorbereiden op dat Sam gisteravond een vriendin heeft meegenomen. Die nu beneden aan de ontbijttafel zit. En het leek me verstandig je toch maar even te instrueren.' Ik glimlach hem toe. 'Over hoe je je moet gedragen. Een beetje aardig en rustig namelijk. Denk je dat dat tot de mogelijkheden behoort?'

'O jee.' Henk neemt een klein slokje van zijn iets te volle kopje koffie. 'Is het een pot?'

'Daar ziet het wel naar uit ja.'

'O jee. Een dragonder? Een Oost-Europese kogelstootster?'

Ik aarzel even, maar dat is echt maar heel even. 'Eén meter zesentachtig, gemillimeterd haar, handen als kolenschoppen en een stem als Ron Brandsteder.'

Mijn man blikt angstig naar me op. 'Godskolere. En daar moet ik dan aardig en rustig tegen doen?'

'Waarom niet? Vind je het eng?'

'Eng? Moet dat dan? Is ze ook nog heel erg gespierd en zit ze onder de tatoeages en zo?'

Ik houd mijn hoofd een beetje scheef. 'Tikkie wel ja.'

'Misschien blijf ik maar in bed vanochtend.' Hij schuift nog wat verder omhoog, leunt naar achteren en slurpt van zijn koffie.

'Ik kan haar anders even langssturen om kennis te maken,' stel ik voor en ik sta weer op.

'Nee zeg. Ben je besodemieterd. Straks grijpt ze me.'

'Ja, dat overkomt jou nogal eens hè, dat ze denken dat je een meisje bent?' Ik lach.

'Ze kan toch bi zijn? Als het zo'n beest is.'

'Ik zie je wel verschijnen of niet, schat,' zeg ik en ik ga weer.

Om je gek te lachen dit. Ik ben benieuwd.

Als ik weer beneden kom, blijkt mijn zoon Niels ook net beneden. Hij geeft onze gast een hand. 'Lotus?'

Het meisje knikt.

'Mooie naam toch?' vraagt Sam trots.

'Apart.'

'Valt wel mee hoor,' zeg ik. 'Meisjes heten toch ook Iris, Roos en Margriet?'

'En Tulp en Gladiool,' zegt Niels.

We lachen.

Hij gaat bij de tafel staan en gluurt nieuwsgierig naar het wonderschone wezen. 'Ben jij eh...?' Hij valt stil.

Drie paar vrouwenogen richten zich op hem.

‘Wat?’ vraagt Sam.

Niels schudt wat nerveus zijn hoofd. ‘Niks. Laat maar.’

‘Vraag maar hoor,’ zegt Lotus zacht. ‘Wat wil je weten?’

‘Ben jij ook eh... met vrouwen?’

Het meisje knikt. ‘Ja.’

‘Zo zie je d’r niet uit.’

Sam schiet overeind. ‘Wow! Wat is dit nou weer? Ik toch ook niet? Rot eens op met je vooroordelen, Niels?’

‘Ja sorry hoor. Ik vroeg het me gewoon af.’ Hij haalt zijn schouders op. ‘Ik ben ook maar een mens.’

‘En zo is dat,’ zeg ik sussend. ‘Wil je ook een cappuccino, lieverd? Ik ben nou toch bezig.’

‘Nee dank je wel. Ik ga naar Azra.’

‘Nou al?’

‘Ik ben uitgenodigd om daar te ontbijten.’

‘Hartstikke leuk jongen. Veel plezier.’

‘Bye. Dag Lotus.’

‘Dag Niels.’

Sam kijkt verstoord en ik glimlach haar toe en knijp even met mijn ogen, om haar gerust te stellen.

2.

Als de twee dames twintig minuten later aan hun tweede zondagochtendcappuccino's zitten en ik al bezig ben de tafel met wat meer aandacht te dekken dan normaal, komt Henk van boven geslopen. Hij is al geheel gekleed en bij de eerste stapjes in de kamer verandert de lichte angst in zijn ogen in een enorme verbazing. 'Goeiemorgen,' zegt hij en hij staart met open mond naar het prachtige meisje aan onze keukentafel.

'Kijk eens even,' zeg ik. 'Daar hebben we de heer des huizes, al geheel gedoucht en gekleed. Henk, dit is Lotus. Lotus, dit is Henk, mijn man.'

'Dag meneer.'

'Dag Lotus. Jezus, wat ben je prachtig?'

'Dank u wel.'

Sam zwaait met haar handen om haar hoofd, alsof ze wespen wegjaagt. 'Waarom doet iedereen zo achterlijk in dit huis?'

'Je zei zelf ook dat ze prachtig was, liefje,' zeg ik.

'Maar ik zei het niet zo verbaasd. Kunnen we nu alsjeblieft even normaal doen? Neem ik eens een keer iemand mee naar huis!'

Ik kijk naar mijn man. 'Of je even normaal kunt doen, Henk. Lukt zeker niet hè?'

'Wat doe ik?'

'Je staart naar d'r!' grauwt Sam.

'Mag dat niet? Ze is mooi. Mensen kijken graag naar mooie dingen.'

'Doe normaal. Ze is geen ding.'

'Ik ben bang dat dit het normale gedrag van

je vader is, Sam. Maar oké, nu gaan we proberen te dóen alsof we normaal zijn. Iedereen zitten en ontbijten. En ik stel voor dat we een conversatie opbouwen over het weer. Hoe vind jij het weer, Sam? Best oké, toch? Zo te zien?’

Azra kijkt Niels nieuwsgierig aan. ‘En ze is van huis weggelopen?’

‘Ik geloof het ja.’

‘En ze hebben dus samen geslapen?’

‘Zoiets.’

‘En ook gevreeën en zo?’

‘Weet ik veel. Zal wel.’

‘En ze kenden elkaar nog helemaal niet?’

‘Ik geloof van niet nee.’

‘Goh.’

Hij kijkt haar van opzij met een lachje aan. ‘Mag dat niet van je, Azra?’

‘Jawel hoor,’ knikt zij. ‘Maar het is toch wel heel vrij zoals dat hier gaat. Vind je niet?’

‘Jawel, dat vind ik ook wel. Maar dat is Nederland. Hier mag je lesbisch zijn en hier mag je op zaterdagavond iemand die je net hebt leren kennen mee naar huis nemen, die je dan de volgende ochtend aan je ouders voorstelt. Is allemaal prima hier.’

‘Alles mag en alles kan.’

‘Ben je jaloers?’

‘Nee, maar wel benieuwd.’

Ze klinkt een beetje treurig, stelt hij vast. Het is duidelijk wel iets meer dan benieuwd zijn. ‘Naar wat dan precies?’ vraagt hij.

‘Gewoon, naar hoe ze is. Zo vrij. Zo doet heel makkelijk alles waar ze zin in heeft.’

'Je weet niet of dat heel makkelijk gegaan is,' stelt hij voorzichtig.

'Nee en daar ben ik benieuwd naar. Zullen we zo even naar jouw huis gaan?'

'We gaan zo ontbijten.'

'Na het ontbijt dan?'

Niels gluurde naar opzij. Wat is dit? 'Waarom ben je nou opeens geïnteresseerd in dat meisje?' vraagt hij dan. 'Je kent Sam toch ook? Die is toch ook vrij en zo?'

'Is toch anders. Sam is Sam.'

Hij zwijgt even.

'Wat is er nou?' vraagt Azra.

'Ik wou dat ik het niet verteld had.'

'Waarom dan? Ben je jaloers?'

'Op een of andere wilde meid die zomaar van huis is weggelopen?' vraagt hij verontwaardigd. 'Ik geloof het wel ja,' laat hij er dan serieus op volgen.

Azra schiet in de lach.

'Het heeft met mijn stiefvader te maken,' zegt Lotus zacht.

'O jee,' zeg ik.' 'Wat doet hij dan?'

'Hij kan niet van me afblijven.'

'Aha,' zegt Henk. 'Daarom ben je ook lesbisch geworden natuurlijk.'

Sam geeft hem een duw. 'Wat zeg je nou weer voor onzin, pap? Doe niet zo idioot!'

'Wacht nou even,' weert hij af. 'Ik denk dat heel wat vrouwen lesbisch worden omdat ze niks met mannen te maken willen hebben. En ik geef ze geen ongelijk. Mannen zijn soms heel vervelend. Net als vrouwen trouwens.' Hij lacht.

Sam kijkt hem van opzij woedend aan. 'Vrouwen worden niet lesbisch, ze zijn het. Vanaf hun geboorte. En dat is niet omdat ze een hekel hebben aan mannen, maar omdat ze van vrouwen houden. En als je nog eens zoiets zegt, krijg je een knal voor je kanis, pap.'

'Kijk, dat is mannentaal,' zegt hij trots en hij steekt zijn duim de lucht in. 'Zet 'm op, meissie.'

Die reactie verwacht Sam, zie ik. Waarom eigenlijk? Ze weet toch wel dat ze niets fout kan doen bij haar vader? Haar wil is wet.

'Je hoeft niet over alles je mening te geven, Henk,' zeg ik rustig. 'Laat Lotus nou even praten.'

'Ik laat 'r praten en zeg al niks meer.'

'Ga verder, Lotus,' zeg ik. 'Of we kunnen er ook over ophouden, als je dat liever wil.'

Het meisje haalt minuscuul haar schouders op. 'Nou ja. Wat valt er te vertellen? Hij is veel jonger dan mijn moeder en eerst was hij alleen maar met haar bezig, maar de laatste tijd legt hij ook steeds zijn arm om mij heen. En hij is ook al een paar keer over de gang boven gelopen met alleen een onderbroek aan. Kwam hij uit de badkamer en liep hij gewoon langs mijn deur die openstond en bleef hij zelfs even staan om goeiemorgen te zeggen.'

'Jezus,' zegt Sam. 'Wat een idioot.'

Ik zie dat mijn man zijn vinger opsteekt. 'Wat is er?' vraag ik ongeduldig.

'Dat zie je toch? Ik steek mijn vinger op. Dus ik wil wat zeggen. Maar alleen als ik aan de beurt ben. Ik ken mijn plaats tegenwoordig.'

‘Papa, hou nou eens op.’

Henk heft zijn handen in verontwaardiging. ‘Ik woon hier toch ook? Ik zit hier toch ook te ontbijten? Dan mag ik toch ook meedoen aan de conversatie?’

‘Wat wou je zeggen?’ vraag ik.

‘Ik wou alleen maar even opmerken, waar jullie vast boos over worden, dat het in deze tijd van de MeToo-hysterie blijkbaar al zo ver gekomen is dat een man die een keer zijn arm om iemand heen legt of in zijn eigen huis in een onderbroek van de badkamer naar zijn slaapkamer loopt, meteen een verkrachter is en dat je dan daarom maar meteen van huis weg moet lopen.’

‘Het is zijn huis niet!’ roept Sam.

‘Het is het huis van de vrouw met wie hij is. Kom op nou.’

‘Maar het is een gevoel,’ zegt Lotus zacht. ‘Hoe hij naar me kijkt. Hoe hij me aanraakt.’

‘Ik begrijp dat heel goed,’ zeg ik.

‘Maar dat doen mannen.’ Hij maakt een onduidelijk gebaar. ‘Als je een meisje bent zoals jij, kijken mannen naar je. Dat is toch ook leuk? Ze vinden je aantrekkelijk. Je hebt macht over ze. Zo kun je dat ook zien.’

‘Het kan heel erg irritant en vervelend zijn,’ gromt Sam.

‘Waarom kleedt hij zich niet eerst even aan voordat hij van de badkamer naar de slaapkamer loopt?’ vraag ik.

‘Omdat hij dan al zijn kleren mee moet nemen als hij gaat douchen. Dat is gedoe.’

‘Een ochtendjas misschien dan?’

‘Die heeft-ie misschien niet? Hij woont er misschien nog niet zo lang.’

‘Best lang,’ zegt Lotus zacht. ‘Hij doet het expres. Ik weet het zeker.’

Henk haalt zijn schouders op. ‘Dat zou best kunnen en dat verdient geen schoonheidsprijs, maar het is geen moord en ook geen verkrachting.’

‘Maar het kan wel heel vervelend zijn,’ zegt Sam streng.

Haar vader wil wat zeggen, opent zijn mond, maar sluit die weer.

‘Wat?’ vraag ik.

‘Laat maar.’

‘Zeg het nou maar, pap,’ zegt Sam. ‘Nu hebben we het er toch al over.’

Henk haalt nog eens diep adem, aarzelt nog een momentje en steekt dan van wal: ‘Luister. Als jullie uitgaan op zo’n zaterdagavond ben je van tevoren uren bezig met hakjes en mascara’s en je haar en of een broek je goed staat. Van voren en van achteren. En dan ga je het uitgaansleven in en dan zijn er mannen die daarop reageren. Wat mij dan dus de bedoeling lijkt. Maar nee, dan gaan jullie opeens lopen piepen. En daar klopt iets niet. Dat is het enige wat ik wil zeggen.’

‘Kan het niet zijn dat je er voor jezelf leuk uit wil zien?’ vraag ik.

‘Prima. Dan kleed je je prachtig aan en blijf je thuis. En ga je de hele avond in de spiegel zitten kijken.’

‘Of je maakt je op voor andere vrouwen,’ sist Sam. ‘Niet voor mannen.’

‘Dat kunnen die mannen niet zien. Die reageren op wat ze zien. Op wat ze als een lekkere worst voorgehouden wordt.’

‘Gaver,’ zeg ik. ‘Wil je ons niet vergelijken met een lekkere worst alsjeblieft?’

‘Niet echt toepasselijk nee,’ grauwst Sam.

Er valt een stilte. Ach ja, het is een normaal gesprek natuurlijk. Mannen en vrouwen denken nou eenmaal anders over dit soort dingen.

‘Ik voelde me al weken heel erg ongemakkelijk,’ zegt Lotus dan. ‘En ik dacht opeens dat het tijd aan het worden was om op mezelf te gaan wonen.’

‘Dat kun je ook overleggen met je moeder,’ stelt Henk, nog steeds voorzichtig. ‘Hoef je niet voor weg te lopen. Mag ik dat zeggen?’

‘Ik heb het een paar keer overlegd en toen praatte ze op me in totdat ik dan toch maar weer thuisbleef.’

‘Dat begrijp ik wel,’ zeg ik.

‘Ik ook!’ roept Sam.

‘Ik ook,’ knikt Henk. ‘Echt waar. Maar echt, die man is nog lang geen verkrachter en geen aanrander. Dat moeten jullie ook begrijpen.’

‘Waarom kom je zo voor die kerel op?’ vraagt zijn dochter hem boos.

‘Omdat ik ook een man ben. Ik verdedig mijn eigen soort. En dat is in deze tijd hard nodig. Heel hard. Wij worden van alle kanten door iedereen om alles aangevallen.’

Ik doe er het zwijgen toe. Heeft hij gelijk? Ja en nee, geloof ik.

3.

Met enig kunst- en vliegwerk mijnerzijds is het gesprek een andere kant opgegaan en hebben we ons maar even geconcentreerd op koetjes en kalfjes, wat wel zo aangenaam is op een gewone, rustige zondagochtend. Sam heeft het zwaar te pakken, zie ik, en ze probeert het haar nieuwe verovering zo veel mogelijk naar de zin te maken. Eigenlijk is het de eerste keer dat ze een meisje inbrengt, omdat er tot nu toe alleen maar iemand bij haar is blijven slapen die zich dan de volgende ochtend voor dag en dauw weer snel uit de voeten maakte. Met Lotus is dat nu duidelijk anders.

Bij de koffie na het ontbijt, gaat de achterdeur open en stappen Niels en Azra de keuken binnen.

‘Hai,’ zegt zij.

‘Goeiemorgen Azra.’

‘Goeiemorgen Ingrid, hai Sam, goeiemorgen meneer.’ Ik zie dat ze met nieuwgierige oogjes naar onze gaste gluurt.

‘Lotus, mag ik je voorstellen,’ zegt Sam. ‘Dit is de vriendin van Niels: Azra. Nu nog wel.’

‘Hallo.’

‘Hallo.’

De twee kijken elkaar wat verlegen aan. Ook in de ogen van Lotus zie ik iets oplichten, wat logisch is want ons buurmeisje ziet er natuurlijk vanochtend weer oogverblindend uit. Wat zijn jonge vrouwen van die leeftijd toch fraai. Dat heeft de natuur zo slim bedacht.

‘Kopje koffie, Azra?’ vraag ik. ‘Cappuccino maar doen? Die maak ik al de hele ochtend.’

‘Graag.’

Terwijl ik daarmee bezig ga, valt er achter me een wat ongemakkelijke stilte. Tja, als je met zijn allen verkramppt gaat zitten nadenken over wat je zou kunnen zeggen, komt er natuurlijk niets in je op. Zo gaat dat nou eenmaal.

‘Wij gaan ons zo aankleden en dan naar het huis van Lotus,’ zegt Sam dan. ‘Om wat kleren op te halen. Ik ga mee, want anders haalt haar moeder haar weer over om daar te blijven.’

‘Prima, meisje,’ zeg ik en ik zet vast de schuimer aan.

‘Dat doen ze niet bij jullie, hè Ezra? Lesbisch zijn en van huis weglopen?’

‘Ze heet Azra, Henk,’ zeg ik afgemeten en zonder om te kijken.

‘Ik weet het niet,’ antwoordt zij hem. ‘Ik denk dat het weleens gebeurt, maar het zal inderdaad niet zo vaak zijn.’

Mijn man zet helaas door: ‘En hebben jullie dat nou ook, dat gedoe over MeToo en zo? Of is het bij jullie nog dat mannen gewoon mannen mogen zijn. Waarschijnlijk wel hè?’

Ik zet het koffieapparaat aan en laat het zijn werk doen, met het gebruikelijke verstorende geluid. Komt me goed uit nu.

Azra wacht even tot dat voorbij is en geeft Henk dan onverstoorbaar antwoord op zijn vraag: ‘MeToo bestaat bij ons ook,’ zegt ze rustig, ‘maar ik geloof wel dat we er een beetje in achterlopen.’

Mijn man balt een vuist en steekt die omhoog. ‘Juist niet. Jullie doen normaal. Ik zou zeggen, houden zo.’

Ik draai me om naar mijn man. 'Schat, dat is het. Word moslim. Helemaal jouw geloof zo te horen. Iedereen blij.'

De anderen lachen.

Even later is de jeugd naar boven. Sam en Lotus maken om de beurt gebruik van de badkamer, terwijl Azra ervoor zorgt dat de deuren van de slaapkamers openblijven, zodat ze tussendoor leuk een woordje met het spannende meisje kan wisselen.

Niels heeft het door: 'Het is wel een beetje verdacht, Az, als ik eerlijk ben,' zegt hij, als ze even alleen zijn. 'Dat je zo geïnteresseerd bent in die twee samen.'

Azra schudt haar hoofd. 'Nee hoor. Bij ons slapen vrouwen ook weleens bij elkaar en dat gaat totaal niet om seks of zo.'

Hij knikt. Dat kan waar zijn. Apart eigenlijk: vrouwen doen dat wel en mannen absoluut niet. 'Oké,' zegt hij. 'Ik kan me inderdaad niet voorstellen dat mijn vader met een van zijn neven in één bed ligt, terwijl mijn moeder en haar zus zo vaak samen een hotelkamer nemen als ze op reis zijn. Mannen zijn vies van elkaar, vrouwen niet.'

'Mannen zijn ook gewoon een beetje viezer dan vrouwen,' glimlacht zij.

'Is dat zo?' Niels kijkt verschrikt. Vindt ze hem vies?

'Ja sorry.'

'Ik douch elke dag.'

'Ik weet het. Jij bent niet vies.'

'Gelukkig.' Niels kijkt opgelucht. 'Dat wou ik maar even horen.'

‘Het is niet dat ik van vrouwen hou,’ verklaart Azra. ‘Op die manier, bedoel ik. Echt niet. Ik ben gewoon geïnteresseerd in hoe jullie het hier doen allemaal.’

‘Jullie en hier? Ik bedoel, daar hoor jij toch ook bij? Jullie zijn toch ook Nederlanders?’

Zij knikt. ‘Ja, maar ook weer niet echt natuurlijk. Ik ben toch anders opgevoed dan jij.’

‘Jouw moeder is anders hartstikke modern.’

Azra haalt haar schouders op. ‘En dan nog. En ik ga toch ook om met andere familieleden? Bij ons is het gewoon anders. Ik zeg niet dat het beter is of slechter, het is gewoon anders en ik ben benieuwd.’

‘Ja ja.’ Het gesprek verwacht hem, merkt hij. Soms moet hij doen of zij net zo Nederlands is als hij en soms vindt ze opeens dat ze heel anders is. Wat is het nou?

‘Wat is er?’ vraagt zij. ‘Geloof je me niet?’

‘Ja hoor.’

‘Niet dus.’

Hij valt even stil en staart voor zich uit. Azra ziet het en kruipt naar hem toe. ‘Wat is er? Zeg het.’

‘Ben je met mij omdat je benieuwd bent naar hoe het bij ons is en dat je dan door mij even naar binnen kunt kijken?’ Dapper kijkt hij haar diep in haar ogen. Die vraag mag hij toch stellen?

Zij knikt. ‘Misschien ook. Ben jij met mij omdat je wil laten zien dat je niks tegen moslims hebt zoals je vader?’

‘Nee!’ Niels buigt zich van haar af. Denkt ze dat echt?

'Ook niet een beetje?'

'Nee. Ik zag je en ik was verliefd.'

'Maar misschien komt die verliefdheid ergens door.'

'Ja, door je ogen. Ik keek in je ogen.'

Azra glimlacht. 'Goed antwoord.'

'En jij? Waarom wou je met mij?'

'Jij keek op een bepaalde manier in mijn ogen. En toen smolt ik.'

Hij knikt. 'Ook wel oké als antwoord ja.'

Ze buigen zich naar elkaar toe en kussen. Op dat moment trippelt Lotus op blote voeten over de gang. Azra maakt zich los van de kus en kijkt, maar ze is te laat. Het meisje is al uit het zicht.

Ondertussen zijn Henk en ik beneden natuurlijk toch weer in een discussie beland. Zoals altijd eigenlijk. Wij discussiëren zo ongeveer over alles.

'Nee oké, dat geef ik toe,' zeg ik, terwijl ik de koffiekopjes in de afwasmachine zet. 'Ze kan er niet mee naar de politie. *Mijn stiefvader heeft halfnaakt over de gang gelopen, pak 'm maar op.*'

'Dat bedoel ik. We moeten wel een beetje normaal blijven.'

'Maar wat de één normaal vindt, vindt de ander niet normaal. En de tijden veranderen. Vroeger kon je als man nog weleens een vrouw een tik op d'r billen geven. Bijvoorbeeld.'

'Dat was een mooie tijd,' zucht hij.

'Maar dat kan nu echt niet meer en dat weet je heel goed.'

'Als je met 'r getrouwd bent, kan het toch wel?'

Ik aarzel. 'Nou...'

Henk staat op en kijkt verontwaardigd naar me. 'Hallo. Ik mag jou toch wel een tik op je billen geven?'

'Eerst vragen.'

'Maar dan is het niet leuk. Het moet juist als jij iets probeert te pakken wat op de grond ligt, je buigt voorover en ik kom langs en dan zeg ik *goeiemorgen buurvrouw* en geef ik je een tik op je billen.'

'Hoezo buurvrouw?'

'Dat is leuk. Dat jij dan zogenaamd de buurvrouw bent.'

'En je zegt net dat je het bij je eigen vrouw wil doen?'

'Sjongejonge' Hij zakt quasi vermoeid weer terug in zijn stoel. 'Hallo. Waarbij we dan dus doen alsof zij de buurvrouw is. Kom op nou, Ing. Niet zo bekrompen doen. Daar hebben we niks aan.'

Ik sta daar even, met die twee koffiekopjes in mijn handen, en denk erover na. Zijn we bekrompen aan het doen met zijn allen? Dat zou kunnen, maar het gaat natuurlijk wel ergens over. Het is niet fijn als je als jong en aantrekkelijk meisje het gevoel hebt dat je stiefvader met hongerige ogen naar je zit te loeren.

'Toch?' Hij blikt naar me op.

Ik geef geen antwoord, want ik heb geen zin meer in dit gesprek. Je wordt er zo mee doodgegooid tegenwoordig. 'Nou oké,' zeg ik dan maar. 'Je mag mij onverwacht een tik op mijn billen geven en doen alsof ik de buurvrouw

ben, maar dan mag ik me daarna omdraaien en jou die klap voor je kanis geven. *Hallo buurman. Rang!*

Henk schudt zijn hoofd. 'Niet mee eens. Het moet wel een beetje in proportie blijven. Een tikkie op de billen is wel iets minder erg dan een klap voor je kanis.'

'Maar mannen kunnen meer hebben.'

Hij pakt de afstandsbediening. 'We moeten de wereld accepteren zoals die is, dat is wat ik zeg. Meer niet.' Hij drukt op een paar knoppen en de bekende geluiden van het wielrennen spoelen de kamer binnen.

'Seks en sport hè schat? Dat is jullie wereld.'

Hij antwoordt al niet eens meer.

4.

Die avond eten we met zijn zessen, het gezin plus Azra plus Lotus. Heel apart, ik ken die laatste nog geen vierentwintig uur en het is net of ze er al helemaal bij hoort. Ze is ook zo rustig en zacht en lief.

‘Die stiefvader is gewoon een enorme engerd,’ doet Sam verslag. ‘Hij zat mij ook steeds te bekijken.’

‘Hij keek naar je, bedoel je?’ vraagt Henk met volle mond.

‘Nee, hij zat me te bekijken, pap. Dat is echt wat anders.’

Ik val haar bij. ‘Ja, dat is wat anders. Je voelt als vrouw heel goed of je bekeken wordt of niet. Ik maak het zelf niet zo heel vaak meer mee en dat is ook wel lekker rustig, maar soms mis ik het ook wel een beetje.’ Ik lach. ‘Maar het ging dus verder goed? Je hebt geen ruzie met je moeder gemaakt, Lotus?’

‘Niet echt. We hebben afgesproken dat het voor een paar weken is. Om te beginnen. Ik zal toch een keer op mezelf gaan wonen.’

‘Hoeft niet per se,’ zegt Sam. ‘Ik doe het ook niet. Voorlopig in ieder geval nog niet.’

Ik grijns haar toe. ‘Nee, want hier thuis wordt gekookt en wordt de was voor je gedaan.’

‘Niet waar. Die doe ik meestal zelf.’

Ik knik. ‘Die doe je soms ook zelf ja.’

‘Blijf je dan een paar weken hier wonen?’ vraagt Azra. Ze probeert zo neutraal mogelijk te klinken, hoor ik.

‘Ik kan vanaf morgen bij die vriendin van me.’

‘Lijkt me goed,’ bromt Niels. ‘Ik bedoel, dat lijkt me fijn voor je,’ zegt hij er snel achteraan.

‘Opgelucht, Niels?’ vraag ik met een lachje en heb meteen spijt. Het was eruit voordat ik er erg in had.

‘Nee hoor,’ zegt hij afstandelijk. ‘Het maakt mij niet uit.’

‘Maar vanavond blijft ze in ieder geval nog hier,’ zegt Sam met een verliefde blik naar opzij. ‘Dus we moeten morgenochtend zorgen dat Marek haar niet ziet.’

‘Dat blijf ik idioot vinden,’ zeg ik.

‘Ik heb gewoon geen zin in gezeur, mam.’

‘Je moet het gewoon tegen ‘m zeggen. Hij wil toch met jou zijn terwijl je ook vriendinnen hebt? Kun je nu mooi testen of hij daartegen kan.’

‘Dat kan hij niet, mam. Toen ik zei dat ik met het meisje van de supermarkt was, ging-ie ook zeuren.’

‘Verberg haar nou maar niet voor ‘m.’

‘Oké mam, als jij het zegt.’

‘Als het over liefde, relaties en seks gaat, heb je altijd gezeur,’ zegt Henk, uitgerekend weer met volle mond. Zegt hij alleen iets als hij net een hap heeft genomen? ‘Je hebt daar altijd gezeur over. Altijd en met wie dan ook. Homo, hetero, bi, gender, maakt niet uit.’

‘Hebben wij gezeur over liefde, relaties en seks? Ik kijk mijn man spottend aan.

‘Hebben wij liefde, een relatie en seks dan?’ Hij kijkt spottend terug.

‘We zijn getrouwd.’

‘Dat is heel wat anders.’

Iedereen lacht. Gelukkig maar. Als het op die ironische toon gaat, kan ik alles hebben. Werkelijk waar.

Azra, Sam en Lotus spreken elkaar later die avond nog even, als ze met zijn drieën buiten zijn gaan zitten omdat onze logee een sigaret wil roken.

‘Niels denkt dat ik ook van de vrouwen ben,’ glimlacht Azra.

Lotus schudt haar hoofd. ‘Nee. Volgens mij ben je dat niet.’

‘Kun je dat aan me zien?’

‘Ik voel dat meestal wel goed aan ja.’

‘Je kunt je vergissen,’ stelt Sam.

‘Het is gewoon dat je het interessant vindt dat wij daar zo anders mee omgaan dan jullie.’ Lotus neemt een trekje, inhaleert en blaast de rook schuin omhoog. ‘Denk ik.’

Azra knikt. ‘Dat zal het wel zijn. Ik weet dat dat hier allemaal gewoon kan en ik ben ook een Nederlandse, maar ik zit toch nog wel een beetje vast in een andere wereld.’

‘Is toch logisch?’

‘Maar ik begrijp heel goed dat vrouwen liever met vrouwen omgaan dan met mannen. Mannen kunnen zo lomp zijn en grof en ze kunnen zo kwaad worden.’

‘Maar dan moet je niet zeggen dat je daar lesbisch van wordt,’ gromt Sam. ‘Dat zegt mijn vader ook en dat is echt grote onzin.’

Azra knikt. ‘Zeker.’

‘Ik heb juist helemaal geen hekel aan mannen,’ zegt Lotus. ‘Ik vind ze zelfs vaak leuker dan vrouwen. Ze zijn eerlijk en een beetje onhandig en rechtuit. Ik hou daar wel van. Vrouwen zijn veel geslepen en veel indirecter. Mannen zijn leuk. Behalve mijn stiefvader dan.’

‘Mannen zijn misschien leuk,’ zegt Sam, ‘maar ik val niet op ze. Voor geen meter.’

‘Nee,’ beaamt Lotus. ‘Ik ook niet.’

‘Ja, ik wel, geloof ik,’ zegt Azra.

‘Gecondoleerd,’ zegt Sam.

Ze lachen alle drie.

‘Oearghhhhh,’ klinkt het opeens naast me als ik die avond in bed nog laat lig te lezen. Ik kijk naar opzij. Wat was dat nou weer voor geluid? ‘Sliep je al?’ vraag ik.

Henk knikt groggy, rolt op zijn rug en staart naar het plafond. ‘Ik droomde dat ik een vrouw was en dat ik een verhouding had met Lotus. Dus ik denk dat ik me morgen maar ga melden.’

‘Hoe bedoel je? Bij wie?’

‘Bij de politie natuurlijk. Een blanke man van mijn leeftijd die zoiets droomt, moet natuurlijk onmiddellijk de gevangenis in. Wat denk jij?’

‘Heel leuk.’

‘Leuk voor jou misschien, omdat je dan van me af bent, maar niet leuk voor mij. Een lesbische man van mijn leeftijd heeft het niet gemakkelijk in de gevangenis. Ik ga een zware tijd tegemoet.’

Ik lach. ‘Ga nou maar weer slapen, zeg ik, ‘en droom maar alles waar je zin in hebt.’

5.

‘Ze is nu nog boven,’ zegt Sam tegen Marek. Ze heeft de winkel een half uur eerder opengegooid, tien minuten later was haar Poolse aanbieder alweer van de partij en heeft ze hem meteen verteld over Lotus.

‘O.’ Hij knikt en schuift op zijn kruk bij het koffietafeltje. Wat gaat er in hem om nu hij gehoord heeft dat de vrouw van zijn dromen een vriendin heeft?

‘Maar het is niet serieus. Ik ben niet echt verliefd of zo.’

‘Nee nee. Alleen seks?’

Sam aarzelt. Zal ze het zeggen of niet? Misschien nog maar even niet. ‘Het is wel iets meer dan dat,’ stelt ze voorzichtig. ‘Het is wel een erg lekker meisje en ze is leuk en lief. Ik kan niet anders zeggen.’

‘Ja ja.’

Ze kijkt hem onderzoekend aan. ‘Maar jij hebt gezegd dat dat moest kunnen. Jij wou met mij zijn en dan mocht ik ook met vrouwen. Dat heb je gezegd. Toch?’

‘Ja.’

‘Dus?’

Opeens glimlacht hij haar toe. De zon breekt door op zijn gezicht. ‘Prima. Dus wij zijn nu met elkaar? Dat is wel goed nieuws.’

‘Wacht even. Dat zeg ik niet.’

Hij veert op. ‘Jazeker. Dat zeg je wel. Je zegt dat je ook met een ander mag in onze relatie, dus

dan is er een relatie. Dat is goed nieuws. Heel goed nieuws zelfs.'

'Wacht nou even.'

'Laat mij nou even genieten van het moment, Samantha. Jij hebt je pleziertjes, ik mag ook weleens wat. Jij komt mij vertellen dat je vreemd bent geweest en je kunt alleen maar vreemdgaan als je iets met elkaar hebt. Anders is het geen vreemdgaan. Ik vind het een feestdag. Zal ik taart voor ons halen?'

'Marek.'

'Pruimentaart. Speciaal voor jou. Pruimentaart.' Hij grijnst haar toe.

'Ik moet zo naar school, mam,' zegt Azra tegen haar moeder.

'Ik heb wakker van je gelegen, meisje.'

'Wat dan? Ik ben echt niet lesbisch. Lotus kon het aan me zien.'

'Ik heb het over dat je zo benieuwd bent naar iemand die van huis wegloopt. Je hield er maar niet over op gisteravond. Waar gaat dat over?'

'O dat.'

'Wil jij dat ook dan?'

'Van huis weglopen? Nee. Maar... 'Azra valt stil.

'Maar wat?'

'Soms wil ik wel weg. Niet van jou, echt niet, maar wel van het hele leven hier.'

'In Turkije hoor je d'r ook niet bij, liefje.'

'Ik weet het. Ik hoor nergens bij.'

Benek kijkt haar serieus aan. 'Zou niet iedereen dat een beetje hebben? Ik bedoel, Sam heeft dat vast ook. En Marek. En zelfs Henk heeft

het. Die vindt dat hij in een land woont waar hij niet meer bij hoort.'

'Maar Henk is gek, mam.'

'Dat vind ik niet. Ik vind hem niet gek en ik vind jou niet gek en ik vind het best wel normaal dat je een periode in je leven het gevoel hebt dat je nergens bij hoort.'

'Heb jij dat niet meer dan?' vraagt Azra.

Haar moeder schudt beslist haar hoofd. 'Nee. Ik hoor bij jou en bij mijn werk en bij mijn vrienden en nu bij Cagdas en dat is ruim voldoende voor me.'

Buiten klinkt een fietsbel.

'Daar is Niels. Ik moet gaan, mam.'

'Fijne dag op school, liefje. Kijk maar eens goed om je heen, dan zie je vast mensen bij wie je hoort.'

Het wordt een gewone dag voor ons allemaal. Ik geef een paar uur les en ga daarna boodschappen doen en Henk staat de hele dag in een winkel waar drie keer per half uur iemand iets kleins komt kopen. Een krantje of een pakje sigaretten. Niels is op wat we school noemen, en Sam is bezig met de kleine verhuizing van prachtige Lotus. De dag lijkt op alle andere dagen: hetzelfde en toch net weer een beetje anders.

Ik eindig de dag natuurlijk weer in de keuken. Hoe komt dat toch? Waarom voel ik me zo verantwoordelijk voor dat avondeten? Ik heb het drukker dan mijn man en toch doe ik het nog steeds. Ondanks alle vooruitgang en emancipatie. Als ik bezig ben met de voorbereidingen

voor het eten stapt Henk binnen en hij ploft neer op zijn plekje aan de keukentafel. 'Zo. Pfff. Weer een dag met een handjevol klanten of zoiets. We moeten er echt mee stoppen.'

'Dat zeg je al zo lang.'

'Ja. Ik weet het.' Hij zucht. 'Hoe zet je een eerste stap in zoiets?'

Ik heb met hem te doen. 'Misschien moeten we gewoon een moment afspreken. Dat we 1 augustus dichtgaan of zo en ons dan daaraan houden. En dan zien we wel.'

Hij schudt zijn hoofd. 'Dan zien we wel, klinkt leuk, maar is het niet, ben ik bang. We hebben die hele voorraad nog.'

'Ik weet het. Is Sam al terug?'

'Nog niet gezien. Maar ze komt sowieso thuis eten, zei ze.'

Ik kijk hem aan. 'Volgens mij is ze een beetje verliefd. Ik zie een blik in d'r ogen die ik nog niet eerder gezien heb. Onze dochter komt in een nieuwe fase van haar leven.'

Hij knikt. 'Zou kunnen ja. Hoe kijkt ze dan?'

Ik lach even. 'Zoals jij vroeger naar mij keek en tegenwoordig naar een vers getapt biertje.'

'Ja ja. Serieuze shit dus.'

'*Dass kann mann wohl sagen,*' zeg ik, terwijl ik de lichtbruine, droge schillen van twee uien afpel.

'Ik zou die blik wel weer eens willen hebben,' zucht hij.

'Ja, ik ook.'

We kijken elkaar even recht in de ogen. Daar zijn we dan, na al die jaren. De kinderen groot

en de zaak bijna kapot. We hebben alleen elkaar nog.

‘Misschien kan ik een kleine eigen tapinstallatie in de keuken aansluiten,’ zegt hij.

Ik lach. Natuurlijk lach ik.

De voordeur wordt hard dichtgeslagen, horen we, en met bonkerige passen banjert Sam de kamer binnen. ‘Lotus is een kutwif!’

‘Ook goeiemiddag,’ zeg ik. ‘Wat nou opeens? Wat is er gebeurd?’

‘Die vriendin van d’r. Waar ze voorlopig een tijdje bij kan wonen. Dat is gewoon haar vriendin of zoiets. Die hebben een relatie. Al een half jaar.’

‘O jee,’ zeg ik.

‘Het gaat erom dat ze dat niet gezegd heeft natuurlijk,’ valt Henk zijn dochter bij. ‘Anders had Sam d’r misschien niet mee naar huis genomen.’

‘Ik had ’r misschien wel meegenomen, maar ze had het wel moeten zeggen. Zit ze me gewoon alleen maar een beetje op te geilen en lekker te maken. Zo vuil.’

‘Want jullie hebben niet gevreeën?’ vraag ik.

‘Nee. Dat kon ze nog even niet. Door alle problemen. Zei ze.’

‘Ja nee, dat is niet oké.’ Henk kijkt boos. ‘Wat een kutwif. Geen *cockteaser*, maar een *cuntteaser*.’

‘Ja precies,’ zegt Sam. ‘Typische wijvenstreek. Geef mij maar mannen.’

Ik kijk verbaasd. ‘Wacht even. Nu ben ik even de draad kwijt.’

‘Om mee om te gaan, mam, bedoel ik. Niet voor de seks, dat niet.’

'Oké, ik ben er weer.'

'Dus nu laat ze je gewoon weer vallen als een baksteen?' Henk staat op en loopt naar zijn dochter toe.

'Yep,' knikt Sam treurig.

'Heel gemeen.'

'Ja. Heel gemeen.'

Het huilen staat haar duidelijk nader dan het lachen. Henk slaat zijn armen om haar heen. 'Ach gossie, meisje toch.'

Zij leunt tegen haar vader en verbergt haar gezicht in zijn trui. 'Ik vond 'r hartstikke leuk,' klinkt het gedempt. 'Ik dacht: eindelijk eens iemand die ik echt leuk vind.'

'Ach gossie, ach gossie.' Henk kijkt even om zich heen en trekt dan zijn dochter met hem mee opzij. 'Kom even hier staan met me, liefje. Even een paar metertjes deze kant op.'

'Waarom is dat?' vraag ik. 'Wat doe je?'

'Anders zijn we te zien vanbuiten. Luister, vroeger kon een vader gewoon zijn dochter omhelzen als ze verdrietig was, maar dat kan nu niet meer. Je hebt zo een pak godvergeten ongewenste intimiteiten aan je broek. Of incest. Of pedofilie. Of weet ik wat. Kom hier maar even bij me huilen, liefje.'

'Henk, please,' roep ik. 'Je slaat door.'

'En dan sla ik door? Hallo.'

Sam maakt zich van hem los. 'Het gaat wel weer. Bedankt pap.'

Henk en ik blikken even naar elkaar. Het ziet ernaar uit dat we onze dochter voorlopig nog wel bij ons hebben. Gelukkig maar.

Dag mensen maar weer. Tot de volgende keer.

Dus ik denk bij mezelf: wat een wereld is dit!

Dus ik denk bij mezelf: wat een wereld is dit!

Verder lezen?

Benieuwd naar het hele verhaal en wil je verder lezen?

KLIK DAN OP DE ONDERSTAANDE LINK

<https://uitgeverijvogelvrij.nl/boek/?id=henk-&-ingrid-4>

Over Uitgeverij Vogelvrij

Uitgeverij Vogelvrij publiceert boekjes, zowel in fysieke vorm als digitaal, met de lengte en de amusementswaarde van speelfilms, die beogen net zo toegankelijk te zijn als audiovisuele producties. De boekjes hebben vaak minder tekst dan een standaardroman en kunnen voorzien zijn van plaatjes, foto's, tekeningen of audio- of videofragmenten, die zelfs in het geval van een papieren boek met QR-codes op een smartphone of een tablet direct beluisterd en bekeken kunnen worden. Lezen en kijken of lezen en luisteren.

Uitgeverij Vogelvrij wil inspelen op een nieuwe wereld en kiest ervoor meer een contentfabriekje in het algemeen dan alleen een uitgever van boeken te zijn. Het gaat om het opbouwen van een fonds van verhalen en formats, uitgegeven als boekjes en daardoor auteursrechtelijk beschermd, die vaak in basis geschikt zijn voor een audiovisuele productie, ten behoeve van media die de behoefte hebben aan een constante stroom van content.

Informatie over de uitgeverij en/of deze titels is ook te vinden op de website www.uitgeverijvogelvrij.nl of kan per mail worden opgevraagd: info@uitgeverijvogelvrij.nl.

Let op: digitale edities zijn veel milieuvriendelijker en veel goedkoper dan papieren versies.

Op onze website kost elk e-boek maar 4 euro. En voor 25 euro heb je er zelfs 12. Het voordeel van e-boeken is dat je ze kunt lezen op een e-reader, maar ook op een smartphone, een laptop of een tablet. Nog afgezien van de enorme aanslag die papieren boeken doen op het milieu heeft digitaal lezen naast de gunstige prijs nog veel meer voordelen: je kunt lezen in het donker, je hoeft geen zware boeken mee te slepen, je kunt gemakkelijk passages of namen opzoeken en je kunt de letters groter of kleiner maken.

